

Nuorison Merkitys

(Työläisnuorisosta korjailtu)



HKÄ tuntuu jo hiukan kuluneelta paljon käyttönsä vuoksi se väite, että nuorison on tulevaisuus, sille se kuuluu. Mutta suinkaan ei ole paljaan fraasin käyttämistä, tai jonkun runoilijan lausuntatavan kertaamista, jos noin sanomme. Sillä sehän tulkitsee meille yhden niistä harvoista totuuksista, joiden varmuutta, perusteellisuutta, ei voida edes epäilyksen alaiseksi asettaa ja mielivaltaisesti tulkita tarkoittavan sitä tai tuota.

Kaikkialla ympäristössämme, luonnossa, eläinkunnassa ja ainemaailmassa tapahtuu alati vaihtumista. Voimmehan helposti todeta syntymisen, kehittymisen ja häviämisen sekä uudistumisen lakien pitävän paikkansa kaikkialla. Tuskinpa löytyy ikuisesti pysyvää muotoa mistään, sellaisista emme ainakaan vielä ole voineet havaita ja todeksi selittää.

Aivan samalla tavalla kuin maapallomme vuodenaajat seuraavat toisiaan erilaisine ilmiöineen, tulee kevät, kesä, syksy ja talvi, niin myös tapahtuu ihmiselämässä. Ihmisenkin elämässä on kevät, kesä ja talvi. Ihminen syntyy, kehittyy ja kukoistaa, poikkeustapauksia lukuunottamatta, ja kuolee vanhaksi tultuaan. Näin seuraavat sukupolvet toisiaan. Ne syntyvät, kehittyvät ja jälleen poistuvat. Tiedetäänhän, se kun on varmaksi todettu, että jo kymmeniätuhansia vuosia ennen meidän aikaamme ja ajanlaskuamme oli etelässä korkealle kehittynyt sivistys, mutta luonnollisesti ei ole yhtään ainoaa elävää todistajaa noilta ajoilta. Välillä on ehtinyt satoja sukupolvia, jotka kukin vuorollaan ja aikanaan ovat olleet olemassa, lakanneet uudestaan jälleen, tehdäkseen siten tilaa yhä uusille sukupolville. Noilta ajoilta, sangen kaukaisilta ajoilta, me saamme tietoja, jotka tosin ovat hyvin vaillinaisia, vain harvinaisuuksina säilyneistä kivitauluista, tarvekaluista ja ajan hampaan syömistä pergamenttipalasisista.

Ihmiskunnan kehitys on tulos juuri tuosta alituisesta uudistumisesta. Jokainen polvi on vuorollaan — toiset vähemmän, toiset enemmän, — lisännyt yhteistä kulttuuriperintöä ja kehityksen ratas on siten jatkuvasti pysynyt liikkeessä.

Jokainen sukupolvi siis vuorollaan saa aivan mekaanisesti tehdä tilaa uudelle, nuorelle polvelle. Se on luonnonlaki.

Tämän yhteydessä ei ole suinkaan tarpeellista lähteä todisteiden hakuun aina esihistoriallisesta hämäryydestä, sillä puissa kiipeilleillä esivanhemmillamme on täytyntä olla erikoisen voimakas ja korkealle kehittynyt itsesäilytysvaisto, koska ihmisen suku säilyi onnellisesti yli esihistoriallisen, hirvittäviä vaaroja täynnä olleen aikakauden. Ja itsesäilytysvaistohan tarkoittaa juuri suvun säilymistä, sen tulevaisuutta. Sekin suhteellisen lyhyt aikakausi, jonka tunnettu historia käsittää, sisältää jo yllinkyllin esimerkkejä, miten juuri nuorison merkitys on oivallettu.

Pari, kolme vuosituhatta sitten kukoisti vanhassa Kreikassa korkea sivistys, mutta samalla vallitsi ankara keskinäinen taistelu Kreikan riitaisten heimojen kesken. Siellä eli myös lukumäärältään pieni, vakavaluontoinen ja sotaisa doorilainen heimo, spartalaiset. Tämän heimon sitkeä ponnistelu

tulevaisuutensa ja olemassaolonsa puolesta on sangen hyvin tunnettu. Tiedetäänhän aivan luotettavien tietojen nojalla, että spartalaiset lapset kuuluivat jo syntyhetkestään asti Spartan valtiolle, jonka heimovanhimmat päättivät lapsen kohtalosta. Jos lapsi oli terve ja vankka, jätettiin hänet elämään, mutta päinvastaisessa tapauksessa tuomittiin hänet armotta vuorille kuolemaan. Heimo tarvitsi jäsenikseen vain karaistumiskykyisiä sotureita. 7-vuotiaaksi asti poika sai olla vanhempiansa hoidossa, mutta sen jälkeen hänet siirrettiin yhteisiin kasvatustalouksiin, joissa erittäin ankara ja karu kasvatus teki hänestä ulkoilmaelämään ja kuriin tottuneen, pelottoman ja raa'an sotilaan. Niin pitkälle oli Spartan eristäytyneisyys kehitetty, etteivät sen kansalaiset saaneet poistua valtionsa ulkopuolelle muuten kuin sotaretkillä, eikä muukalaisia muuten kuin poikkeustapauksissa päästetty valtion rajojen sisäpuolelle. Tuloksena olikin sittemmin, että Kreikan muitten heimojen, ja varsinkin ateenalaisten, vähitellen veltostuessa, spartalaiset pysyivät rappeutumattomina ja pystyivät n. v. 400 e.Kr. vaiheilla anastamaan itselleen tilapäisesti johtoaseman Kreikassa.

Spartalaiset siis tiesivät, mistä heimonsa tulevaisuus riippuu ja toimivat järkähtä-

mättä sen mukaisesti. Nuoriso kasvatettiin hämmästyttävän määräperäisellä tavalla yksinomaan sitä varten.

On mielenkiintoista tarkastella, oliko silloisessa elämässä kenties olemassa jo luokkakäsitteitä.

Tähän on vastattava myönteisesti.

Kreikassa vallitsi vanhan ajan orjatalous, joka oli eräillä aloilla kehitetty suurteollisuudeksi. Muinaisen kreikkalaisen sivistyksen varjopuolia oli juuri se perusteellinen erotus, joka vallitsi ruumiillisen työn tekijän ja n. s. vapaan kansalaisen välillä. Edellinen oli aivan kotieläimen asemassa, täysin oikeudeton ja isännän mielivallasta riippuvainen, jälkimäisen taas puolestaan halveksivissa kaikkea ruumiillista työtä. Ateenassa sanotaan orjain kohtelun olleen hieman inhimillisempää, mutta Spartassa, juuri mainitussa sotilasvaltiossa, heitä kohdeltiin sitä kehnommin. Niinpä tiedetään spartalaisten nuorukaisten silloin tällöin saaneen toimeenpanna erikoisia orjien, heloottien, metsästyksiä sotataitonsa kehittämiseksi ja silloin tuhottiin ihmishenkiä kuin metsän riistaa.

Orjaluokan kustannuksella siis kukoisti vanhan ajan Kreikan sivistys. Se kasvatui, joka kohdistettiin nuoreen kreikkalaiseen, ja Spartassa niin omintakeisella tavalla, oli tarkotettu n. s. vapaiden tulevaisuuden turvaamiseksi. Koko ajan on nim. muistettava, että esim. Ateenassa oli noin 300,000 orjaa ja vain noin 90,000 vapaata kansalaista.

Tyypillinen ja vielä suurpiirteisempi esimerkki on myös kristillinen kirkko.

Sen jälkeen kuin tuo alkujaan juutalaisuskonto oli Rooman maailmanvallan suurkaupunkien juutalais- ja kurjaliskortteleissa valloittanut itselleen niin varman maaperän, että se pakostakin kiinnitti itseensä sivistyneistön huomion ja ennenpitkää uusilla opeillaan ja marttyyriydellä käännöksi suurin joukoin silloisia pakanallisia filosofiä, katsoi eräs Rooman keisareista, Konstantinus, Suuri, valtiolleen edullisemmaksi uuden uskonnon tunnustamisen kuin vainoamisen. Siitä pitäen paisui kirkosta nopeasti jättiläismäinen maallinen mahti, jolla oli käytettävissään kaikki valtakeinot oppiensa tulevaisuuden turvaamiseksi.

Siitä tuli myöhemmin suurin lääninherra, jonka nöyriä vasalleja maalliset mahtimiehet, usein keisarit ja kuninkaatin, olivat. Se otti monopolikseen kaiken henkisen työn ja kahlehti lähes tuhatvuotisiin kahleisiin tieteen sekä upotti kansojen alemmat kerrokset hirvittävän taikauskon ja tietämättömyyden yöhön.

Taikausko, köyhyys ja tietämättömyys ovat olleet niitä aseita, joilla kristillinen kirkko on kautta vuosisatojen huolehtinut omasta tulevaisuudestaan. Sen toiminta on

siinä suhteessa ollut merkillisen määrätietoista ja harkittua. Ja tuloksethan tiedämme kaikki liiaksi hyvin. Aikaisemmin kukisti raaka väkivalta kidutuksineen ja myöhemminkin on kirkon virkamies anastanut ihmisen jo kohta syntymänsä jälkeen vaikutuspiiriinsä, katsonut ilman muuta olevansa oikeutettu varttuneemmalla iällä pitämään lukua kaikista edesottamisista, solminnut avioliitot, määrännyt kirjallisuuden, jota saa lukea y. m. s. ja lopulla sitten itsevaltaana häärinyt vielä avoimen haudan parillaakin.

Niin sanotut uskonpuhdistajat eivät suinkaan ole tätä tilannetta asiallisesti muuttaneet. Pikemmin päinvastoin. Olihan itse Lutherkin kiihkeä perkele- ja paholaisopin kannattaja ja taikauskon täynnä aivan pelottavassa määrässä. Ja kenpä ei muistaisi esim. Suomessa olleita postilla ja katekismus aikoja, mitä ne aikaansaivat. Rahvas on aina saanut osansa noista opeista.

Näemme siis kirkonkin mitä hartaammin ja harkitummin ulottaneen vaikutuksensa juuri nuorisoon. Sitä tietä se on tiennyt pääsevänsä varmasti tarkoitustensa perille.

Nuorisoon turvautuu vallitsevakin järjestelmä. Eipä vähäistä ole se huoli ja hoiva, jota kapitalismi käyttää nuorison kasvatuksessa. Koulukasvatus, sikäli kuin sen kautta persoonallisia käsitteitä ohjataan, muuttuu alati ahtaammaksi. Ja eipä sillä hyvä, että nuoriso pidetään kapitalistisen kasvatuksen puitteissa kouluissa, vaan vielä sen lisäksi halutaan "ohjailta" nuorisoa koulujen väliajatin. Partioaikaliikehän on juuri yksi ja käytännöllinen keino, jota käytetään nuorison kasvatuksessa.

Meidän työläisten, erikoisesti työläisvanhempien, tulisi entistä enempi huolehtia siitä, että lapsemme, kasvavat nuoret, eivät jäisi yksinomaan kapitalistisen kasvatustyön valtoihin. Vielä perin monet työläisvanhemmat lyövät kokonaan laimin luokkatietoisuuden opettamisen lapsilleen. "Kyllähän aika ja elämän varrella saadut kokemukset opettavat." Näin arvelevat monet vanhemmat. Mutta ajan opetukset ja elämän varrella saadut kokemukset voisivat tulla ehkä paremmin käytetyiksi, jos nuorena ollessaan saisi vanhemmilta perusteellista opetusta.

Ei kenenkään pidä olla siinä uskossa, että vallitsevan järjestelmän kasvatuslaitokset ja -keinot tarkoittavat työläislapsille "oikeuksia" ilman velvollisuuksia. Juuri tällä kertaa kapitalistinen kasvatus käyttää kaikkia keinoja myrkyttääksensä kasvavan nuorison militaristisilla harrastuksilla. Jokaisen vanhemman tulee muistaa, että silloin kun hän vapaaehtoisesti sallii lapsensa jou-

Sivuutimme tässä kuvassa olevan neljännen osan. Sehän näyttääkin sitä varsinaista "konstia," mikä piirrustusten lukemisessa useimmin suurimpana vaikeutena esiintyy. Konsti kuitenkin ei ole mikään konsti, kun konstin tietää. Näin joskus "konstin taitavat" mielellään sanovat. Piirrustusten lukeminen ei liioin ole mikään matemaattinen salaisuus. Tarvitsee vain oppia tuntemaan mittojen määrät eli "skeilin," kuten rakennustyöläisten kieltä käytetään sanotaan.

Kuten kaikki tietävät, piirrustukset yleensä tehdään pieniä, kymmeniä ja joissakin tapauksissa mahdollisesti satoja kertoja pienempiä kuin rakennus tulee olemaan, s. o. talo, mitä piirrustukset kulloinkin esittävät. Kuvassa näkyvä makuuhuone näkyy piirrustuksissa olleen 48 kertaa pienempi, kuin se tarkoitettiin rakentaa. Tässä kuvassa se luonnollisesti näyttää vieläkin pienempänä, mutta otamme nyt sen siitä koosta, kuin se ohjeina käytetyissä mitoissa esiintyy. Siinä käytetyssä skeilissä jokainen neljännes tuuma tarkoittaa yhtä jalkaa eli jokainen tuuma neljää jalkaa. Huoneen leveys mitassa näyttää kahdeksi ja puoleksi tuumaksi. Sen kun kertaamme 48:lla, niin saamme tulokseksi 120 tuumaa eli kymmenen jalkaa. Pituus näyttää neljäksi tuumaksi ja sen taasen kun kertaamme 48:lla, niin saamme tulokseksi 192 tuumaa eli kuusitoista jalkaa. Näin siis saimme huoneen leveyden ja pituuden selville. Kun skeilissä yksi neljännestuuma lasketaan jalaksi, niin silloin yksi kuudestoistaosa tuumaa tarkoittaa kolmea tuumaa, yksi kahdeksasosa kuutta tuumaa ja nep., kuten kuvassa huoneen pituutta osoittamaan käytetyssä mitassa pienillä nuolilla ja numeroilla näytetään.

Kaikissa piirrustuksissa ei luonnollisestikaan käytetä samanlaista skeiliä. Joissakin lasketaan yksi

neljännesosa tuumaa jalkaan, toisissa puoli tuumaa, joissakin kolme neljännesosaa tuumaa ja n. e. p. Mutta kaikissa piirrustuksissa mainitaan, minkälaista skeillä on käytetty piirrustuksia tehtäessä ja minkälaista siis täytyy rakennustöitä suoritettaessa käyttää. Kunhan kerran pääsee täydellisesti selville yhdestä mittauksen laskutavasta, niin sittenhän sitä voi helposti "lukea ulos" toisetkin. Piirrustusten mittojen lukemisen helpottamiseksi voi hankkia itselleen eri skeileille tehtyjä mittoja, nimittäin sellaisia, joita rakennusalalla käytetään. Niitä saa kauposta. Niitä on tehty neljännestuumille, puolille tuumille ja nep. Löytyy sellaisiakin mittoja, jotka voi muuttaa kulloinkin tarvittavalle skeilille. Kuvassa näytetään sellainen mitta, joka on tehty kolmelle neljännesosalle tuumalle.

Nämä kuvat luonnollisesti eivät näytä kaikkea, mitä löytyy tavallisten asuinhuoneittenkin piirrustuksissa. Niissä määritellään, kuinka korkeat huoneet tehdään, kuinka jyrkkä katto laitetaan ja monet muut seikat. Mutta ottaisi liian paljon tilaa kaikki ne kuville näyttää ja sitäpaitsi meillä ei ole tällä kertaa käytettävänä piirrustuksia, joista noita kaikkia seikkoja osottavat laatat voitaisiin teettää. Olemme nämä vain julkaisseet ikäänkuin alkuopeutukseksi niille, jotka ovat piirrustusten lukemiskysymykseen innostuneita. Päästyään jonkinlaiseen alkuun jokainen voi jatkaa opiskeluaan hankkimalla välineitä. Vanhoja piirrustuksia aina saa ja eihän nykyaikana yksinkertaisten asuinhuoneitten piirrustukset uusinakaan erittäin kalliita ole. Ja alkuun päästyä sitä käytännössäkkin aina lisää oppii. Sitten tässä maassa löytyy useita erilaisia käsikirjoja, englanninkielellä ne kyllä ovat, joissa annetaan ohjauksia piirrustusten lukemisessa ja yleensä teräsvivkkelin käytössä.

tua kapitalistisen militarismin saastutuksen alaiseksi, hän asettaa jälkeläisensä elämän varmalle tuholle alttiiksi. Eikä siinä kaikki, että hän asettaa jälkeläisensä alttiiksi sodan tuottamalle tuholle, vaan hän vielä sen lisäksi sallii tilaisuuden nähdä lapsensa, aikuiseksi kehityttyä itseään vastassa jokapäiväisen elämän taistelussa. Eipä suinkaan harvinaiset ole ne tapaukset, joissa isä ja

äiti on nähnyt oman poikansa työnantajain palveluksessa silloin, kuin he itse ovat joutuneet lakkotaisteluun.

Nuorison on tulevaisuus ja siksi meidän velvollisuutemme on tehdä kaikkemme nuorison kasvattamiseksi, että siitä kehittyvät tietoisista ja tarmokasta luokkataistelujoukkoa.

